

เราต่างเหตุ เราต่างผล เราต่างคน เราต่างกัน
(DIFFERENT)

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 41112
วัน, เดือน, ปี..... 18 S.A. 2544

b.....
i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาจิตรกรรม ภาควิชาจิตรศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2543

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

611131391

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปินพันธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กุลธร เลื่อนฉวี)

คณะกรรมการตรวจศิลปินพันธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนนาวร)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์เดชา วราชน)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์สมศักดิ์ ปรีทยานิตย์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สรณรงค์ สิงห์เสนี)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อลิตา จันผิงเพชร)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์)

..... กรรมการ
(อาจารย์ปิยะวัฒน์ มังกรวงษ์)

..... กรรมการ
(อาจารย์กัญจนา ดำโสภี)

..... กรรมการ
(อาจารย์วุฒิกกร คงคา)

..... กรรมการ
(อาจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

..... กรรมการ
(อาจารย์ยุพา มหามาตร)

..... กรรมการ
(อาจารย์อนุพงษ์ คุชาชีวะ)

..... กรรมการและเลขานุการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์รสลิน กาสต์)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปินพันธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวน (รองศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนนาวร) อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	:	เราต่างเหตุ เราต่างผล เราต่างคน เราต่างกัน (DIFFERENT)
ชื่อ	:	นายสุรศักดิ์ พุทธานูวัตร
สาขาวิชา	:	จิตรกรรม
ภาควิชา	:	วิจิตรศิลป์
คณะ	:	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	:	2543
อาจารย์ที่ปรึกษา	:	รองศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนารอด

บทคัดย่อ

ในสังคมปัจจุบันนี้ มีผู้คนอาศัยอยู่ร่วมกันมากมาย หลากหลายทั้งในด้านเพศ อายุ สถานภาพทางสังคมฯลฯ สิ่งแวดล้อม พื้นฐานครอบครัว การศึกษาและประสบการณ์ที่แตกต่างกัน ก่อให้เกิดการแสดงออกทางพฤติกรรม ทางอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด และมีจุดมุ่งหมายในการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกัน ความแตกต่างกันนี้ก่อให้เกิดปัญหาความขัดแย้ง ความวุ่นวายสับสน มีความคิดเห็นที่ไม่ตรงกันของคนที่อยู่ร่วมกันในสังคม หากทุกคนมีความเข้าใจในความแตกต่างกัน เข้าใจซึ่งกันและกัน รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ไม่เห็นแก่ตนเอง ปัญหาความขัดแย้งในสังคมก็จะไม่เกิดขึ้น ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ข้าพเจ้าจึงเกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ เพื่อสร้างความเข้าใจในสังคม ซึ่งมีผู้คนมากมายอาศัยอยู่ร่วมกัน และเมื่อเราเข้าใจ เราก็จะเกิดความสงบสุขขึ้นในจิตใจและสังคมรอบข้าง ผลงานชุดนี้ข้าพเจ้าต้องการแสดงออกให้เห็นภาพรวมของคนในสังคมที่มีผู้คนหลากหลาย มีรสนิยมต่างกัน, มีความพึงพอใจ, มีทัศนคติ, มีอารมณ์, ความรู้สึกทั้งที่ขัดแย้งและไม่ขัดแย้ง แต่ต้องอยู่ร่วมกัน

ข้าพเจ้าแสดงออกความรู้สึกออกมาผ่านงานด้านทัศนศิลป์ ในรูปแบบของงานจิตรกรรม ด้วยเทคนิคสีน้ำมัน มีผลงานจำนวน 4 ชิ้น มีการพัฒนาและแก้ไขปัญหาทั้งในด้านความคิดและรูปแบบ ทำให้ผลงานพัฒนาไปในระดับหนึ่ง ซึ่งตรงตามแนวความคิดและวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้.

คำนำ

หนังสือฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการศิลปนิพนธ์ตามหลักสูตรปริญญาศิลปบัณฑิต
ปีการศึกษา 2543 ภาควิชาจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

หนังสือศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ได้นำเสนอเนื้อหาแนวความคิดสร้างสรรค์ การดำเนินงาน
การวิเคราะห์และพัฒนาผลงานสร้างสรรค์ รวมทั้งบทสรุปอย่างครบถ้วน

ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่า การศึกษาค้นคว้าในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะชุดนี้
สามารถให้ประโยชน์แก่ผู้สนใจในงานทัศนศิลป์(สาขาจิตรกรรม)ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอกราบน้อมรำลึกด้วยความเคารพอย่างสูงต่อมารดาและผู้ให้การอุปถัมภ์ทุกท่าน ตลอดจนคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ รองศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนนารถ ซึ่งเป็นผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ และให้คำปรึกษา ชี้แนะ และแก้ปัญหาของการทำงานสร้างสรรค์ทุกขั้นตอน จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
คำนำ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญภาพ	จ
บทที่1 บทนำ	1
-ความสำคัญของโครงการ	1
-วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์	2
-ขอบเขตของโครงการ	2
บทที่2 ความบันดาลใจและแนวความคิดในการสร้างสรรค์	3
-ที่มาแห่งความบัลดาลใจ	3
-แนวความคิดในการสร้างสรรค์	3
บทที่3 การดำเนินงานสร้างสรรค์	4
-ขั้นตอนการศึกษาและการนำข้อมูลเข้าสู่วิธีการสร้างสรรค์	4
-การสร้างภาพร่าง	4
-เทคนิคและวิธีการสร้างสรรค์	16
บทที่4 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลปะและการพัฒนางานสร้างสรรค์	17
-วิเคราะห์ทัศนธาตุ	17
-การพัฒนาผลงานสร้างสรรค์	20
บทที่5 บทสรุป	29
บรรณานุกรม	30
ประวัติผู้เขียน	31

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพประกอบข้อมูล	6
ภาพประกอบภาพร่างผลงานศิลปะ	8
ภาพผลงานศิลปะ ชั้นที่ 1	25
ภาพผลงานศิลปะ ชั้นที่ 2	26
ภาพผลงานศิลปะ ชั้นที่ 3	27
ภาพผลงานศิลปะ ชั้นที่ 4	28

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ในสังคมหนึ่งๆย่อมไม่ใช่เราที่เป็นมนุษย์คนเดียวอย่างแน่นอน เพราะฉะนั้นในสังคมหนึ่งย่อมต้องมีมนุษย์อีกมากมายหลากหลายที่เกิดและเติบโตในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน ทุกคนต่างมีพื้นฐานชีวิต ครอบครัว การศึกษา และสถานะทางสังคมที่แตกต่างกันอย่างแน่นอน ดังนั้นจึงเป็นเหตุให้มีการแสดงออกทางพฤติกรรมที่แตกต่างกัน มีความต้องการที่แตกต่างกัน มีอารมณ์ มีความรับรู้ทางประสาทสัมผัส มีจุดมุ่งหมาย มีเหตุผลแตกต่างกัน และเหตุนี้เอง เมื่อเราทุกคนมีความแตกต่างกันนั้น ย่อมเป็นสาเหตุที่ทำให้สังคมเกิดความวุ่นวายสับสนมากมาย เพราะมนุษย์เราต่างยึดถือเรื่องราวของตนเองเป็นหลัก เป็นฐาน เป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจ การแสดงออก ด้วยความนึกคิด ด้วยเหตุ และด้วยความต้องการของตนเอง ซึ่งเมื่อเรายังเป็นเช่นนี้ และเรายังไม่เข้าใจถึงความแตกต่าง และยังไม่เอาตัวเราเองนั้นยึดถือเป็นหลักเกณฑ์ในการตัดสินใจอยู่โดยตลอด สังคมของเรานั้นก็ย่อมต้องเกิดความวุ่นวาย สับสนอีกมากมายอย่างแน่นอน.

ความสำคัญของโครงการ

ข้าพเจ้านำเสนอผลงานศิลปะชุดนี้ เพื่อให้เรา ท่านทุกคนมีความเข้าใจถึงความแตกต่าง และความไม่เหมือนกันของมนุษย์และความต้องการที่แตกต่างกัน เพื่อสร้างความสงบและความสุขของจิตใจ และสังคม

วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ เพื่อความเข้าใจและไม่ถือโทษใคร คนที่มีความคิด มีลักษณะนิสัยและมีเหตุผล ที่แตกต่างไปจากตนเอง เราจึงต้องรู้จักให้อภัยและไม่ถือโทษใคร ผู้อื่นเร็วหรือช้าเกินไป ดังคำกล่าวที่ว่า “เอาใจเขามาใส่ใจเรา” ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น สร้างความเข้าใจธรรมชาติของมนุษย์ที่อยู่ร่วมกันในสังคม และเมื่อเราเข้าใจเราก็จะอยู่ในสังคมอย่างสงบสุข.

ขอบเขตของโครงการ

ข้าพเจ้านำเสนอเรื่องราวของคนแต่ละกลุ่มแต่ละคนในเหตุการณ์ที่ไม่เหมือนกันด้วยอาการและอารมณ์ที่ต่างกันอย่างเด่นชัดแสดงออกทางสีหน้าและท่าทางผ่านผลงานทางจิตรกรรมเทคนิคสีน้ำมัน อย่างตรงไปตรงมาจำนวนทั้งหมด 4 ชิ้น

เราต่างเหตุ เราต่างผล เราต่างคน เราต่างกัน 1 ขนาด 160×510 ซม.

เราต่างเหตุ เราต่างผล เราต่างคน เราต่างกัน 2 ขนาด 140×350 ซม.

เราต่างเหตุ เราต่างผล เราต่างคน เราต่างกัน 3 ขนาด 200×300 ซม.

เราต่างเหตุ เราต่างผล เราต่างคน เราต่างกัน 4 ขนาด 150×400 ซม.

บทที่ 2

ที่มาแห่งความบันดาลใจและแนวความคิดสร้างสรรค์

ที่มาแห่งความบันดาลใจ

ในเวลา เวลาหนึ่ง วัน วันหนึ่ง คนเรานั้นต่างมีจุดมุ่งหมาย มีหน้า มีเหตุผล มีความต้องการ มีหน้าตา มีสภาพร่างกาย มีการรับรู้ มีอารมณ์ มีความรู้สึก และความคิดที่แตกต่างกัน อย่างแน่นอน และก็ไม่มีแปลกอะไรเลยที่เราจะไม่เข้าใจกัน ที่เราจะทะเลาะกัน ตัดพ้อต่อกัน โกรธเคืองกัน เพราะเราต่างยังไม่เข้าใจถึงความไม่เหมือนกันอันเป็นเหตุที่ทำให้เกิดความไม่พึงพอใจ เพราะไม่สามารถตอบสนองความต้องการได้ตั้งใจที่ตนเองคาดหวังไว้เพราะเราต่างยึดถือเอาตนเองเป็นบรรทัดฐาน หลักเกณฑ์ในการตัดสินปัญหา ซึ่งมีสาเหตุมาจากพื้นฐานครอบครัว สังคมและสิ่งแวดล้อมที่มีความแตกต่างกัน

ข้าพเจ้าได้รับรู้เรื่องราว ข่าวสาร เหตุการณ์ที่มีความสับสนวุ่นวายของสังคมที่เราอาศัยอยู่ ซึ่งมีหลายเรื่องราวที่เกิดจากความไม่เข้าใจกัน มีความโกรธเคืองและไม่พึงพอใจในการกระทำของบุคคลอื่น รวมถึงความไม่พึงพอใจในรูปร่างหน้าตา สภาพร่างกายของบุคคลอื่น และมีอีกหลายเหตุผลที่ทำให้สังคมมีความขัดแย้ง

ด้วยเหตุผลดังกล่าวมาแล้วที่เป็นแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานศิลปะชุดนี้

แนวความคิดสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าต้องการแสดงออกถึงสภาพของสังคม ที่มีการอยู่ร่วมกันของมนุษย์ที่มีความหลากหลาย ทั้งในด้านอายุ ทัศนคติ อาชีพและทัศนคติที่แตกต่างกัน ตลอดจนมีอารมณ์ความรู้สึกทั้งในด้านที่ตรงกันและขัดแย้ง แต่ต้องอยู่ร่วมกันได้ในสังคม.

บทที่3

การดำเนินงานสร้างสรรค์

ขั้นตอนการศึกษาและการนำข้อมูลเข้าสู่วิธีการสร้างสรรค์ ข้าพเจ้าเริ่มศึกษาจากสภาพสังคมรอบข้าง ศึกษาจากเหตุการณ์ ศึกษาจากพฤติกรรม ท่าทาง อารมณ์ ของคนรอบข้าง ศึกษาจากการอ่านหนังสือธรรมะ หนังสือที่แสดงเรื่องราวของชีวิตมนุษย์ ศึกษาจากภาพและเรื่องราวทางโทรทัศน์ ศึกษาจากพฤติกรรมของบุคคลรอบข้าง ในขณะที่ได้รับข่าวสารจากสื่อต่างๆ ศึกษาจากกลุ่มคนที่มีสภาพแวดล้อม หน้าที่และสถานะภาพทางสังคมที่แตกต่างกัน เช่น กลุ่มผู้ใช้แรงงาน กลุ่มของนักศึกษาปริญญาตรี กลุ่มของนักศึกษาศิลปะ กลุ่มนักเรียนอาชีวะ กลุ่มของคนทำงาน กลุ่มของสาวประเภทสอง เป็นต้น ข้าพเจ้าหาข้อมูลด้วยวิธีการพูดคุย สอบถามและทำความเข้าใจ และจากนั้นจึงเริ่มเก็บข้อมูลโดยการถ่ายภาพที่มีความหลากหลายและการจดบันทึก

ขั้นตอนการดำเนินงานสร้างสรรค์ ข้าพเจ้าได้กำหนดลำดับการทำงาน โดยเริ่มจากการประมวลความคิดและข้อมูลต่างๆ นำมาสร้างสรรค์โดยการสร้างภาพร่าง และนำภาพร่างทั้งหมดมาคัดเลือกเพื่อหาความสมบูรณ์ทางองค์ประกอบศิลป์และทัศนธาตุทางศิลปะ แล้วนำภาพร่างที่ผ่านการคัดเลือกมาดำเนินการสร้างสรรค์ด้วยเทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ

การสร้างภาพร่าง

กระบวนการนำข้อมูลเข้าสู่วิธีการสร้างสรรค์ มีขั้นตอนต่อไปนี้

1. ข้าพเจ้าสร้างภาพร่างด้วยลายเส้น เพื่อหาโครงสร้างโดยรวมของงาน
2. ข้าพเจ้าคัดเลือกภาพร่างลายเส้นที่มีความสมบูรณ์ที่องค์ประกอบและทัศนธาตุทางศิลปะ
3. นำข้อมูลต่างๆที่ได้จากการถ่ายภาพ จากนิตยสาร จากการบันทึก มาคัดเลือกให้ตรงกับแนวความคิดที่กำหนดไว้
4. นำข้อมูลและรูปภาพที่ได้คัดเลือกไว้ มาจัดวางในภาพร่างลายเส้น ที่ได้คัดเลือกไว้ในตอนต้น ภาพร่างบางภาพก็ไม่มีส่วนประกอบของภาพถ่ายหรือนิตยสารใดๆ ใช้วิธีการสร้างสรรค์จากข้อมูลที่ได้จากการจดบันทึก และจากประสบการณ์ตรงและนำมาผนวกกับภาพร่างลายเส้นที่ได้คัดเลือกไว้
5. นำภาพร่างที่ได้จากการสร้างสรรค์ด้วยวิธีการต่างๆเช่นการถ่ายภาพ ภาพจากนิตยสาร หรือภาพร่างลายเส้นมาตกแต่งด้วยสีอะคริลิก สีเทียนฯลฯให้ได้รับความรู้สึกตรงตามแนวความคิดที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. นำภาพร่างที่ได้จากการสร้างสรรค์ด้วยวิธีการต่างๆเช่นการถ่ายภาพ ภาพจากนิตยสาร หรือภาพร่างลายเส้นมาตกแต่งด้วยสีอะคริลิก สีเทียน ฯลฯ ให้ได้ความรู้ลึกตรงตามแนวความคิดที่ข้าพเจ้าต้องการ

ข้าพเจ้าสร้างภาพร่างขึ้นมาทั้งหมด4ชุด จำนวน10ชิ้น

ภาพร่างชุดที่ 1 มีจำนวน 2 ชิ้น

ภาพร่างชุดที่ 2 มีจำนวน 3 ชิ้น

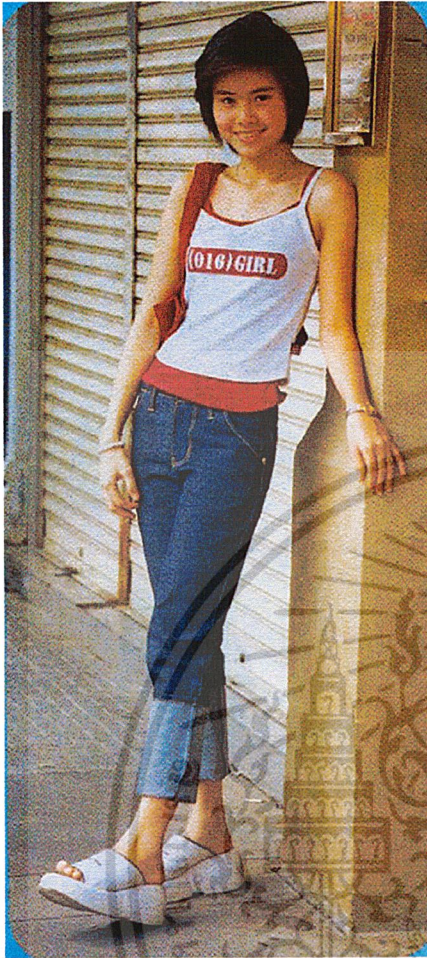
ภาพร่างชุดที่ 3 มีจำนวน 3 ชิ้น

ภาพร่างชุดที่ 4 มีจำนวน 2 ชิ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

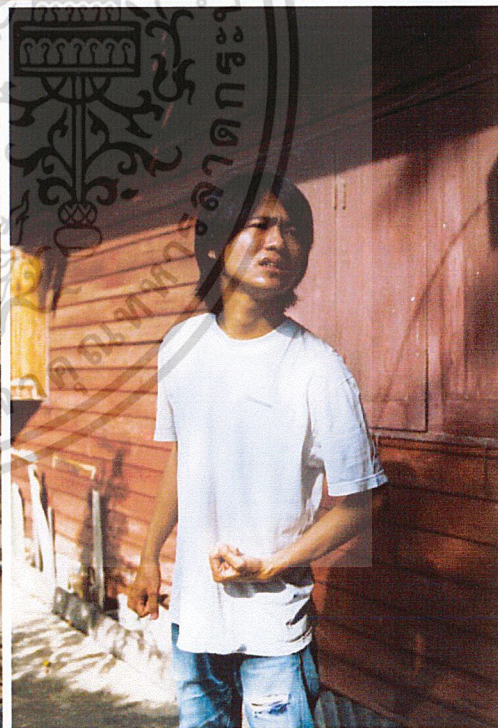
ภาพประกอบข้อมูล

เอ... นเฮลลอปที่สง... ไว้สำหรับ... งานเพื่อ...

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพประกอบข้อมูล

เอกสารนี้เป็นเอกสาร
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้ง

ภาพร่างชุดที่ 1

ภาพร่างชุดที่ 1 มีจำนวน 2 รูป

ภาพร่างชิ้นที่ 1 ข้าพเจ้าเน้นในเรื่อง อารมณ์ สีหน้า ที่แตกต่างกัน ภาพร่างชิ้นที่ 1 ข้าพเจ้าเน้นในส่วนของใบหน้า เพื่อเน้นให้เห็นถึงความแตกต่างกัน โดยการตัดต่อภาพใบหน้าหลาย ๆ สีหน้ารวมกัน โครงสร้างโดยรวมจัดอยู่ในขอบเขตของสี่เหลี่ยมผืนผ้า

ภาพร่างชิ้นที่ 2 มีความแตกต่างจากภาพร่างชิ้นที่ 1 ตรงลักษณะโดยรวมของงาน โดยภาพร่างชิ้นที่ 1 มีลักษณะโดยรวมเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้า ส่วนภาพร่างชิ้นที่ 2 นี้ ข้าพเจ้าใช้วิธีการนำเสนอโดยใช้เฟรมผ้าใบ จำนวน 5 เฟรม มาจัดวางให้ระดับความสูงต่ำมีความแตกต่าง ภาพร่างชิ้นที่ 2 นี้ เน้นในเรื่องของความรู้สึกของแต่ละชิ้นที่มีอารมณ์ และที่มาที่แตกต่างกัน ภาพร่างชิ้นที่ 2 นี้ ก็จะมีลักษณะเฉพาะของแต่ละเฟรม โดยที่เฟรมแต่ละเฟรมก็อาจจะมีความรู้สึกที่แตกต่างกัน

ภาพร่างที่ข้าพเจ้าได้นำมาสร้างเป็นงานจริงในชุดที่ 1 คือ ภาพที่ 2 เพราะภาพร่างชิ้นที่ 1 ยังไม่ชัดเจนในเรื่องของเนื้อหาที่จะนำเสนอ ในส่วนของภาพร่างชิ้นที่ 2 ที่นำมาขยายทำงานจริงนั้น แสดงเนื้อหาที่ชัดเจน มีการจัดวางจังหวะของแต่ละเฟรมให้เกิดความน่าสนใจ

ภาพร่างชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2

ภาพร่างชุดที่ 2 มีจำนวน 3 ชิ้น

ภาพร่างชิ้นที่ 1 มีลักษณะการนำเสนอคล้ายภาพร่างชิ้นที่ 2 ของชุดภาพร่างชุดที่ 1 โดยการใช้เฟรมหลายเฟรมมาประกอบเป็นหนึ่งชิ้นงาน และอารมณ์ความรู้สึกของงานก็ยังคงแยกเป็นเฟรมละอารมณ์และความรู้สึก

ภาพร่างชิ้นที่ 2 และ 3 นี้ ข้าพเจ้าเน้นในเรื่องของผู้คนที่มีความรู้สึกรู้สีกที่แตกต่างกัน แต่ต้องมาอาศัยอยู่ในสังคมเดียวกัน เพราะฉะนั้นภาพร่างชิ้นที่ 2 และ 3 ข้าพเจ้าจึงนำเอาบุคลิก และความรู้สึกของคนหลายรูปแบบ มารวมกัน จัดองค์ประกอบให้อยู่ในเฟรมเดียวกัน เพื่อที่จะเน้นในเรื่องของการอยู่ร่วมกันของหมู่คนที่มีความแตกต่างกันในด้านพฤติกรรม อารมณ์ การแสดงออก แต่กลับต้องมาอยู่ในสังคมเดียวกัน

ภาพร่างที่ข้าพเจ้าได้นำมาขยายเป็นผลงานจริงในชุดที่ 2 นี้ คือ ภาพร่างชิ้นที่ 2 เพราะภาพร่างชิ้นที่ 2 นี้ มีความน่าสนใจในด้านของรูปทรงรอบนอก มีความสนุกในการจัดองค์ประกอบของภาพ มีความสนุกในการจัดวางรูปทรง (Form) คน มีการทับซ้อนของเส้นสีมากขึ้น เนื้อหาเรื่องราวในภาพมีความหลากหลายและน่าสนใจ

ภาพร่างชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 3

ภาพร่างชุดที่ 3 มีจำนวน 3 ชั้น

ภาพร่างชั้นที่ 1-3 ก็ยังคงใช้แนวความคิดเดิมจากภาพร่างชุดที่ 2 คือ เน้นในเรื่องของภาพรวมของคนหลายๆ แบบ ซึ่งต้องมาอยู่รวมกัน

ภาพร่างที่ได้นำมาขยายเป็นงานจริงในชุดภาพร่างชุดที่ 3 คือ ภาพร่างชั้นที่ 3 เพราะภาพร่างชั้นที่ 3 มีการพัฒนาทางด้านรูปทรง (Form) คน มากกว่าชั้นที่ 1 และ 2 ของภาพร่างชุดที่ 3 และภาพร่างชุดที่ 1 และ 2 จะสังเกตเห็นได้ว่ารูปทรง (Form) คนนั้น จะเน้นแต่ส่วนของใบหน้า ส่วนภาพร่างชั้นที่ 3 ของชุดที่ 3 นี้ จะมีสัดส่วนของคนมากขึ้น ภาพร่างชั้นที่ 3 ใช้การปล่อยให้พื้นที่ว่างเข้ามามีส่วนร่วมกับรูปทรงคน เพื่อแสดงเนื้อหาและเรื่องราว มีการใช้เส้นและสี มีความสนุกมากขึ้น

ภาพร่างชั้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 2

ภาพร่างชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็น... ศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้มีการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทงสน อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 4

ภาพร่างชุดที่ 4 มีภาพร่างทั้งหมด 2 ชิ้น

ภาพร่างชิ้นที่ 4 นี้ ใช้แนวความคิดเดิมกับภาพร่างชุดที่ 2 และ 3 คือ เน้นในเรื่องของคนที่แตกต่างกันหลายแบบ แต่ต้องกลับมาอยู่ร่วมกัน

ภาพร่างชุดที่ 4 นี้ มีการพัฒนาทางด้านรูปทรง (Form) คน และสีมากขึ้น คือ รูปทรงคนมีความซับซ้อนมากขึ้น มีการคลี่คลาย รูปทรงคนบางคนให้น่าสนใจยิ่งขึ้น รูปทรงคนมีความเคลื่อนไหวมากขึ้น น่าสนใจ มีความอิสระในการสร้างสรรค์รูปทรง สีสันมีความสดและสนุกมากขึ้น

ภาพร่างที่ได้นำมาขยายทำงานจริงในภาพร่างชุดที่ 4 คือ ภาพร่างชิ้นที่ 2 เพราะภาพร่างชิ้นที่ 2 รูปทรง (Form) คน มีความน่าสนใจมากกว่า เส้นรอบนอกของรูปทรงคนมีความกลมกลืนกว่าชิ้นที่ 1 จังหวะของสีสวยงามกว่าชิ้นที่ 1 ทิศทางของเส้นมีความรุนแรงมากกว่าชิ้นที่ 1

ภาพร่างชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เทคนิคและวิธีการสร้างสรรค์

วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้

1. สีนํ้ามัน
2. LINSEED OIL (ใช้ผสมกับตัวสีนํ้ามัน)
3. นํ้ามันสน / ผงซักฟอก + นํ้ายาล้างจาน (ใช้ล้างพู่กันผสมสี)
4. พู่กัน
5. เฟรมไม้
6. ผ้าใบ
7. แม่เหล็ก สำหรับยิงเฟรมหรือตะปู
8. สีพลาสติก สำหรับทาเฟรม
9. กาวลาเท็กซ์ + นํ้า (สำหรับผสมสี)

วิธีการทำเฟรมผ้าใบและการเตรียมเฟรมก่อนทำงานจริง

1. นำผ้าใบมาขึงกับโครงเฟรมไม้ แล้วนำแม่เหล็กหรือตะปู ยิง/ตอกจึ่งด้านข้างหรือด้านหลังของเฟรมจึงให้ตริ่งทั้ง 4 ด้าน
2. เมื่อได้เฟรมผ้าใบแล้ว นำสีพลาสติกผสมกาวกับนํ้า ทาลองพื้น 1 รอบ ทิ้งไว้ 45 นาที แล้วทาทับอีกครั้งแล้วรอให้แห้ง นำกระดาษทรายเบอร์ละเอียดลูบหน้าเฟรมเพื่อให้เฟรมมีความเรียบ
3. เตรียมสีนํ้ามัน LINSEED OIL นํ้ามันสน พู่กัน

เทคนิคและวิธีการสร้างสรรค์

หลังจากเตรียมอุปกรณ์ทุกอย่างครบ ก็เริ่มร่างแบบและเริ่มลงสีทำงานตามแบบร่าง ทำให้ตัวงานมีความละเอียดและเพิ่มเติมให้ตัวงานมีความสมบูรณ์

ในผลงานสำเร็จชิ้นที่ 1 นั้นข้าพเจ้าใช้ LINSEED OIL ในการผสมสีมาก เพื่อที่จะให้สีออกมาในงานมีความสดและใส และมีความมันเงา ผลออกมาที่ได้ มีความมันเงาตามความต้องการ ปัญหาของการผสม LINSEED OIL มาก คือ สีที่รูปเขียนจะไม่แห้งสนิท จะมีความเหนียวของสีมาก รูปเกิดรอยแตกของสีไว

ส่วนในงานชิ้นที่ 2 และ 4 ข้าพเจ้าใช้เพียงแต่เนื้อสี มีบางครั้งที่ผสม LINSEED OIL บ้าง แต่เป็นส่วนน้อย งานชิ้นหลังเน้นการทับซ้อนของสีมากขึ้น โดยการใช้สีเข้มรองพื้นก่อนแล้วทับด้วยสีที่มีนํ้าหนักรองลงมา แล้วจึงทับด้วยสีที่มีนํ้าหนักเบา เช่น สีขาว เหลือง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์องค์ประกอบศิลปะและพัฒนาผลงานสร้างสรรค์

** ถ้าพิจารณาความหมายของศิลปะที่ได้กล่าวมาแล้วว่า ศิลปะคือ สิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อแสดงออกซึ่งอารมณ์ ความรู้สึก ความคิด หรือ ความงาม ก็จะเห็นได้ว่าศิลปะนั้นมีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ 2 ส่วน คือ ส่วนที่มนุษย์สร้างขึ้น ซึ่งได้แก่ โครงสร้างทางวัตถุที่มองเห็นได้ รับรู้ได้ด้วยประสาทสัมผัสส่วนหนึ่งกับส่วนที่เป็นการแสดงออก อันเป็นผลที่เกิดจากโครงสร้างทางวัตถุนั้น อีกส่วน เราเรียกองค์ประกอบส่วนแรกว่า รูปทรง (Form) หรือ องค์ประกอบทางรูปธรรม และเรียกส่วนหลังว่า เนื้อหา (Content) หรือ องค์ประกอบทางนามธรรม ดังนั้น องค์ประกอบที่เป็น โครงสร้างหลักของศิลปะก็คือ รูปทรง กับ เนื้อหา **

องค์ประกอบที่สำคัญของผลงานศิลปะในครั้งนี้ประกอบด้วย ส่วนสำคัญ 2 ส่วน คือ ส่วนของทัศนศิลป์ และส่วนของเนื้อหา

ส่วนของผลงานทัศนศิลป์

รูปทรง (Form) รูปทรงโดยรวมเป็นรูปร่างคนในท่าทาง อารมณ์ต่าง ๆ กัน รูปทรงมีขนาดใหญ่ เล็ก ตามความเหมาะสมขององค์ประกอบในภาพ รูปทรงจะเป็นตัวบอกแนวความคิดของงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

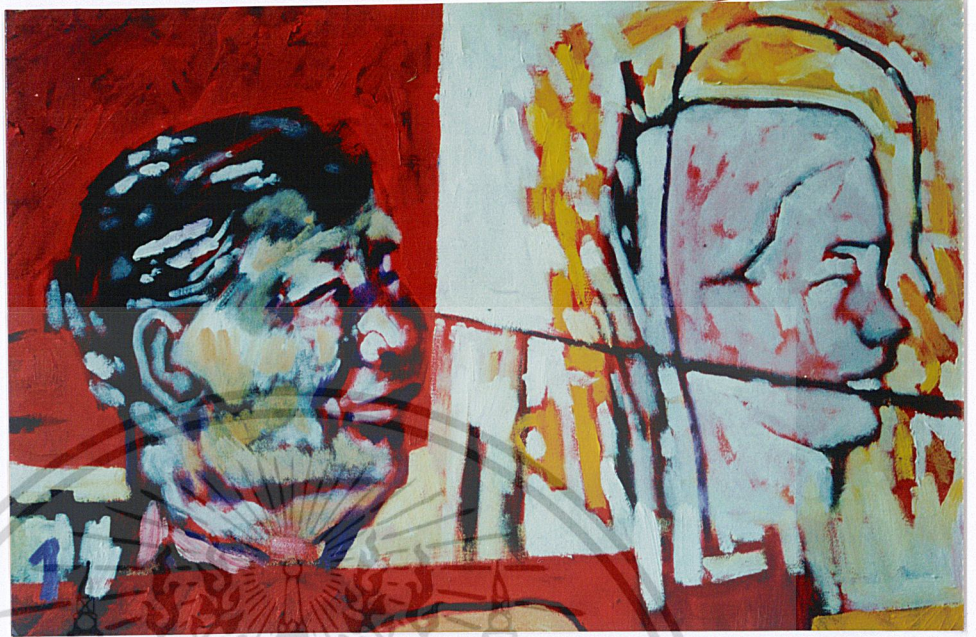
สีและพื้นผิว (Colour / Texture)

สีและพื้นผิวจะเป็นองค์ประกอบหลักในการเสริมรูปทรง (Form) ให้เกิดความหมาย ความแนวความคิดสร้างสรรค์ เช่น รูปทรง ใบหน้า ที่มีสีดำแทนการตาย ใบหน้าที่ขาวเจือสีดำเล็กน้อยแสดงความเจ้าเล่ห์ ใบหน้าที่ชมพู เหลือง แสดงความรัก ความรักสวยงาม ส่วนใบหน้าที่มีม่วง แดง แสดงถึงความเย่อหยิ่ง อวดดี ถือตัว หรือ กำลังคืบของมีนเมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พื้นผิว (Texture) เกิดจากร่องรอยของที่แปร่งกับความหนาของเนื้อสี

น้ำหนัก (Tone) เกิดจากค่าของสีอ่อนแก่ ก่อให้เกิดระยะ เน้นความชัดเจนของรูปทรง ให้มีความแตกต่างจากพื้นหลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ** องค์ประกอบของศิลปะ ข้อหน้าที่ 1 หน้าที 18 หนังสือองค์ประกอบของศิลปะ อ.เชษฐ นิยมเสมอ
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพัฒนาผลงานสร้างสรรค์

ผลงานชิ้นที่ 1

ข้าพเจ้าต้องการแสดงออกของอารมณ์ความรู้สึกของคน ที่มีความแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง ด้วยเหตุผลที่แตกต่างกัน ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงไม่นำเสนอผลงานในเฟรมเดียวกัน โดยข้าพเจ้า แบ่งแยกอารมณ์แต่ละอารมณ์ให้อยู่ในเฟรมแต่ละเฟรม

เฟรมที่ 1 แสดงถึงท่าทางของชายหนุ่มที่กำลังกลุ่มใจในเรื่องของตัวเลข ไม่ว่าจะเป็เงินหรือในเรื่องของเวลา

เฟรมที่ 2 ข้าพเจ้าต้องการแสดงให้เห็นถึงกลุ่มของสาวประเภทสอง ที่กำลังพยายามแต่งกายให้คล้ายผู้หญิงเพื่อออกเรีงร่าในตอนกลางคือ

เฟรมที่ 3 เป็นรูปของชายหนุ่มที่กำลังเรีงร่ากับความคิดฝืนของตัวเอง

เฟรมที่ 4 เป็นรูปของหญิงชราที่เฝ้าหาแสงสว่างแห่งธรรมะ

เฟรมที่ 5 เป็นคนที่ชอบคิดว่าตัวเองโดนสังคมทำร้ายหรือโดนกดคั้นจากคนรอบข้าง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 2

ผลงานชิ้นที่ 2 นี้มีความแตกต่างกับชิ้นที่ 1 ตรงที่ข้าพเจ้ารวมเอาผู้คนที่มีความพิการหรือความคิดต่าง ๆ รวมอยู่ในเฟรมเดียวกัน เพราะข้าพเจ้าต้องการให้ผลงานแสดงให้เห็นถึงรูปแบบของสังคม เพราะสังคม ๆ หนึ่งต่างก็มีคนหลาย ๆ จำพวก หลาย ๆ ผู้คนที่มีความแตกต่างที่ต่างกัน แต่เราทั้งหลายต้องอาศัยอยู่ร่วมกัน มีการจัดรูปทรงของขนาดใบหน้า ให้มีความใหญ่เล็กไม่เท่ากัน ให้ภาพมีความสมบูรณ์ ใช้ลักษณะของทิศทางของใบหน้าคนให้ภาพมีความสมบูรณ์แบบ

ปัญหาที่เกิดขึ้นในงาน เกิดจากรูปทรงของภาพร่าง เมื่อนำมาขยาย ขาดความสมจริง สมจดังตามจุดประสงค์ที่ต้องการนำเสนอ จึงต้องมีการเปลี่ยนแปลงรูปทรงให้ดูสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 3

ผลงานชิ้นที่ 3 มีความแตกต่างจากงานชิ้นที่ 1 และ 2 โดยการใช้หลักทัศนธาตุ โดยการใช้ เส้น สี พื้นผิว แทนค่าความหมายของแต่ละบุคคล ซึ่งต่างจากชิ้นที่ 1 และ 2 ภาพรวมจะใช้เรื่องราวรูปแบบรูปธรรม นำมาเสนอเรื่องราวของแต่ละบุคคล เช่น ตัวเลข ดาว ดอกไม้ เป็นต้น

ใช้ขนาดของรูปทรงทำให้เกิดระยะในงาน ใช้ทิศทางของรูปทรงคน ควบคุมทิศทางของภาพให้เกิดความเป็นเอกภาพ องค์ประกอบของภาพวนจบลงภายใน เริ่มจากผู้ชายหน้าขาว ลงมาที่แขนของผู้ชายหน้าขาว ลงมาสู่ผู้ชายด้านล่าง ทิศทางวนมาอยู่ที่ผู้หญิงด้านบน และมีเส้นนำไปสู่หญิงชรา จากหญิงชราก็นวนมาสู่ผู้หญิงตัวกลางลงมาสู่ชายสีส้ม นำสายตาลงมาสู่ผู้ชายด้านล่าง แล้ววนกลับมาผู้ชายหน้าขาว แล้วนำสายตามาด้านบนของภาพ คือ รูปไบหน้าคนที่มีทิศทางนำสายตามาสู่ผู้หญิงตรงกลางภาพ

ปัญหาของงาน เป็นปัญหาเดียวกับผลงานชิ้นที่ 2 จึงต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปทรงบางรูปทรง เพื่อความสมบูรณ์ของภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านธุรกิจ ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 4

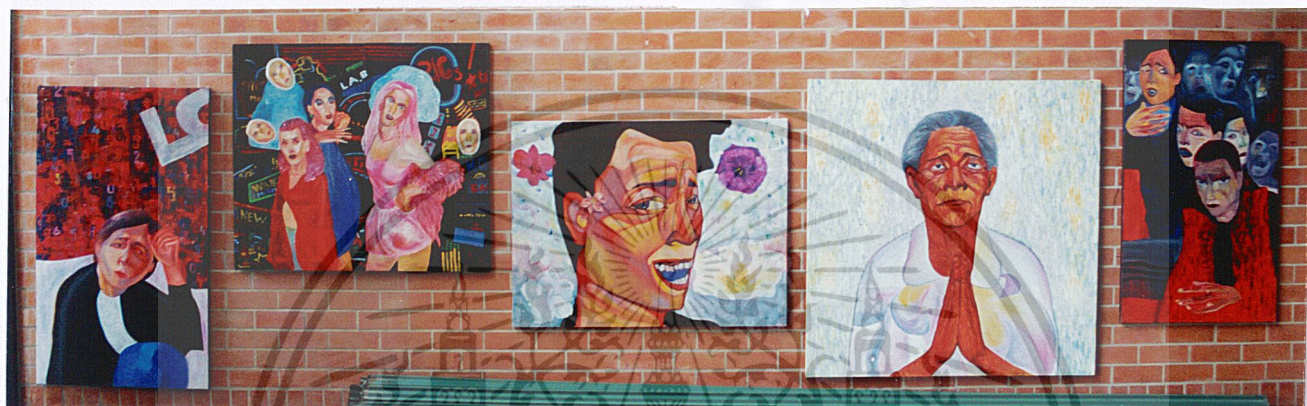
ผลงานชิ้นที่ 4 มีการพัฒนารูปแบบมาจากชิ้นที่ 3 โดยมีการพัฒนารูปทรงให้มีความกลมกลืน เคลื่อนไหว มีการพัฒนาและคลี่คลายรูปทรงคนให้มีความอิสระของท่าทางในการแสดงออกมากขึ้น มีความแตกต่างของพื้นผิว มีพื้นที่ที่เป็นแปลนสีตัดกับพื้นผิวที่มีความหยาบ องค์ประกอบของภาพจะมีลักษณะคล้ายกับงานชิ้นที่ 3 โดยที่ใช้รูปทรงคนด้านมุมบนของภาพทั้ง 2 ข้าง ให้มีทิศทางนำสายตาเข้าสู่ภาพภายใน ทำให้ภาพมีความสมบูรณ์อย่างเป็นเอกภาพ มีการใช้ที่แปลงแบบเกลียวเรียบและกระชากรุนแรงเพื่อแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของคน

ปัญหาของงาน รูปร่างคนมีขนาดที่เท่ากันมากเกินไป จึงเกิดปัญหาในการสร้างระยะของภาพ และได้มีการแก้ไขปรับปรุง โดยการใช้เส้นช่วยในการสร้างระยะ การแก้ปัญหาจึงประสบความสำเร็จเป็นที่น่าพอใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน เราต่างเหตุ เราต่างผล เราต่างคน เราต่างกัน 1

ขนาด 160 × 510 ซม.

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน เราต่างเหตุ เราต่างผล เราต่างคน เราต่างกัน 2

ขนาด 140 × 350 ซม.

เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน เราต่างเหตุ เราต่างผล เราต่างคน เราต่างกัน 3
 ขนาด 200 × 300 ซม.
 เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน เราต่างเหตุ เราต่างผล เราต่างคน เราต่างกัน 4
 ขนาด 150 × 400 ซม.
 เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

ตั้งแต่เริ่มดำเนินงานศิลปนิพนธ์ตลอดมาจนถึงปัจจุบัน ข้าพเจ้าได้สังเกตเห็นผู้คนมากมาย ที่มีความสับสนวุ่นวาย ที่มีสาเหตุจากความแตกต่างกันและยึดถือความคิดของตนเอง เป็นหลักเกณฑ์ในการตัดสินปัญหา ต่างคนต่างมีความคิด ความต้องการที่ไม่ตรงกัน จึงเกิดความขัดแย้ง โดยแต่ละบุคคลต่างก็มีเหตุผลที่หลากหลายแตกต่างกัน จากสิ่งต่างๆเหล่านี้ ข้าพเจ้าจึงเกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะชุดนี้ที่นำเสนอความรู้สึกร่วมตัว โดยอาศัยทัศนธาตุต่างๆผ่านผลงานทางจิตรกรรม เทคนิคสีน้ำมัน จำนวน 4 ชิ้นซึ่งมีการพัฒนา และแก้ไขปัญหาทั้งในด้านความคิดและรูปแบบในการนำเสนอ ทำให้ผลงานมีการพัฒนาไปในระดับหนึ่ง ตรงตามแนวความคิด และวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ผลงานชุดนี้ได้ตอบสนองความรู้สึกของข้าพเจ้าได้เป็นอย่างดี และหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ จะให้ข้อคิดในอีกแง่มุมหนึ่งเพื่อเพิ่มความเข้าใจในการดำรงชีวิตอยู่ของคนในสังคมให้มีความสุข

บรรณานุกรม

- ท่านพุทธทาสภิกขุ : นิทานเซ็น พ.ศ.2505 ธรรมสภา จัดพิมพ์เผยแพร่
 กรุงเทพฯ
- ชะลูด นิ่มเสมอ : องค์ประกอบศิลปะ พิมพ์ครั้งที่4 พ.ศ. 2539
 ไทยวัฒนาพานิช กรุงเทพฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

นาย สุรศักดิ์ พุทธานุกวัตร

565/2 หมู่4 เขต.ลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

ประวัติการศึกษา

-โรงเรียนมาเรียลัย

-โรงเรียน เทพศิรินทร์เกล้า

-โรงเรียน ศิลปะพระนคร

-วิทยาลัยช่างศิลป์ กรมศิลปากร

-สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เกียรติประวัติ

-รางวัลชมเชย ประเภทวาดเส้นระดับอาชีวะ

-รางวัลชมเชย ประเภทองค์ประกอบศิลป์ วิทยาลัยช่างศิลป์

การแสดงผลงาน

2537-เข้าร่วมแข่งขันระดับอาชีวะ ประเภทประติมากรรม

2538-เข้าร่วมแข่งขันระดับอาชีวะ ประเภทวาดเส้น

2542-เข้าร่วมโครงการ Cities On The Move ในงานของ รัชชชัย พันธุ์สวัสดิ์

2543-ร่วมแสดงผลงานศิลปกรรมฉลอง 100ปี สมเด็จพระเจ้า “น้ำใจไมตรี”